

(PARA)FISCALITEIT VAN HET WOON-WERKVERKEER: HEFBOOM NAAR EEN DUURZAMERE MOBILITEIT

De sociale partners vinden net als de overheden op de verschillende beleidsniveaus dat een modal shift ten voordele van de duurzamere modi nodig is om de mobiliteitsuitdagingen in ons land aan te gaan. Ze zijn er zich van bewust dat het realiseren van die modal shift een gedeelde verantwoordelijkheid is, waaraan ook zichzelf moeten bijdragen. Ze doen dat door in het kader van (interprofessionele) akkoorden en cao's afspraken te maken (over bv. werkgeversvergoedingen voor kosten van woon-werkverkeer) die bijdragen aan de realisatie van de modal shift. Ook zijn ze van plan om, met de bedoeling het woon-werkverkeer in ons land te verduurzamen, een nieuw systeem voor de terugbetaling van het woon-werkverkeer te ontwikkelen dat inzet op duurzame modi en dat de bestaande regelingen vereenvoudigt.

De sociale partners kunnen de modal shift ten voordele van de duurzamere modi niet alleen realiseren. De afspraken die ze maken in het kader van het sociaal overleg en het nieuw systeem voor de terugbetaling van het woon-werkverkeer dat ze beogen, zijn belangrijk en nodig, maar niet voldoende. Met het oog op de nagestreefde modal shift zijn ook andere beleidsinstrumenten vereist, waaronder de fiscaliteit en de parafiscaliteit. Het betreft immers twee belangrijke beleidsinstrumenten die kunnen worden ingezet om een gedragsverandering richting duurzamer woon-werkverkeer (of ruimer, richting duurzamere mobiliteit) te faciliteren.

Wat behelst het (para)fiscale kader m.b.t. het woon-werkverkeer? Zouden deze kaders, mits een aantal aanpassingen worden ingevoerd, meer dan nu duurzaam en multimodaal woon-werkverkeer kunnen bevorderen?

Dit artikel werd opgesteld op basis van informatie aangereikt door de fod Financiën en de RSZ. Het beschrijft voor de verschillende pendelvervoermiddelen hoe werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers fiscaal en parafiscaal worden behandeld. Ook bevat het elementen die kunnen helpen bij het zoeken naar manieren om de fiscaliteit en de parafiscaliteit beter in te zetten om een gedragsverandering richting duurzamer/multimodaal woon-werkverkeer aan te moedigen.

Fiscaal kader betreffende het woon-werkverkeer

Werknemers die van hun werkgever een vergoeding voor de kosten van hun woon-werkverkeer ontvangen, moeten die vergoeding aangeven aan de fiscus. Voor werknemers die in hun belastingaangifte opteren voor de aftrek van forfaitaire beroepskosten is deze vergoeding gedeeltelijk of volledig vrijgesteld van personenbelasting. Voor werknemers die kiezen voor het bewijzen van de werkelijke beroepskosten, daarentegen, is deze vergoeding belastbaar en wordt ze aan de belastbare basis van de werknemer toegevoegd.

Voor elk vervoermiddel dat gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer gelden specifieke fiscale regels, uitzonderingen en vrijstellingen.

De vergoedingen die de werkgever aan zijn werknemers toekent voor de kosten van hun woon-werkverkeer, zijn op het vlak van de vennootschapsbelasting volledig aftrekbaar voor de werkgever. De terbeschikkingstelling van een bedrijfswagen voor gemengd gebruik (d.i. privégebruik¹ en beroepsmatig gebruik) vormt een uitzondering op deze regel. De kosten van die bedrijfswagen zijn fiscaal niet altijd volledig aftrekbaar: hun aftrekbaarheid hangt immers af van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype van de wagen.

Hieronder volgt voor de verschillende pendelvervoermiddelen een gedetailleerd overzicht van de fiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers. De fiscale behandeling die hieronder beschreven staat, is enkel van toepassing indien in de belastingaangifte geopteerd wordt voor de aftrek van forfaitaire beroepskosten. De genoemde bedragen

¹ Privégebruik is gebruik voor strikte privédoeleinden en voor het woon-werkverkeer.

zijn geïndexeerde bedragen voor het aanslagjaar 2020, tenzij dit anders wordt vermeld.

Een samenvatting van dit gedetailleerde overzicht vindt u in Tabel 1.

Te voet

Voor een werknemer die zijn woon-werkverplaatsingen te voet aflegt en hiervoor een vergoeding ontvangt van zijn werkgever, geldt dat die vergoeding vrijgesteld is van belasting voor een bedrag van maximum 410 euro per jaar².

Een privéfiets

Voor een werknemer die gebruik maakt van de fiets voor zijn woon-werkverkeer en die hiervoor een fietsvergoeding ontvangt van zijn werkgever, geldt dat die fietsvergoeding vrijgesteld is van belasting voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,24 euro per afgelegde km³. Indien de fietsvergoeding 0,24 euro per afgelegde km overschrijdt, dan vormt het deel boven de 0,24 euro per afgelegde km een belastbare bezoldiging.

Sinds 1 januari 2020 kan de werkgever de kosten die hij maakt om het fietsgebruik aan te moedigen (m.n. investeringen in een garage, kleedruimte en/of sanitair) tegen 100% aftrekken. Tot en met eind 2019 kon hij hiervoor nog een verhoogde fiscale aftrek van 120% genieten.

Een bedrijfsfiets

Een bedrijfsfiets is een fiets die de werkgever ter beschikking stelt van een werknemer. De werkgever kan ervoor opteren om die fiets zelf aan te kopen, maar hij kan hem ook leasen of huren.

Het voordeel dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets en toebehoren van de fiets⁴ (met inbegrip van onderhouds- en stallingskosten) is vrijgesteld van belasting voor de werknemer op voorwaarde dat de bedrijfsfiets daadwerkelijk gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.

De terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets mag worden gecombineerd met de toekenning van een fietsvergoeding voor de werkelijk met de fiets gedane verplaatsingen voor het woon-werkverkeer. Die fietsvergoeding is, zoals hierboven al werd gemeld, vrijgesteld van belasting voor zover ze niet meer bedraagt dan 0,24 euro per afgelegde km⁵.

Indien de werkgever fietskledij ter beschikking stelt van de werknemer die met de fiets pendelt, dan vormt dit een belastbaar voordeel van alle aard⁶ voor de werknemer.

Stelt de werkgever de werknemer daarentegen een fluohesje en/of een fietshelm ter beschikking, die ertoe moet(en) bijdragen dat de woon-werkverplaatsingen met de fiets in veilige omstandigheden kunnen verlopen, dan wordt dit beschouwd als een individualiseerbaar voordeel dat niet de aard van een werkelijke bezoldiging heeft en dat vrijgesteld is van belasting (artikel 38, § 1, eerste lid, 11, b WIB 92).

Sinds 1 januari 2020 kan de werkgever de kosten voor de aankoop van een bedrijfsfiets en toebehoren van die fiets, de kosten van investeringen in fietsinfrastructuur (garage, kleedruimte en sanitair) alsook de kosten voor fietsonderhoud en -herstellingen tegen 100% aftrekken. Tot en met eind 2019 genoot hij hiervoor nog een verhoogde fiscale aftrek van 120%.

² Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar).

³ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 0,145 €/km)

⁴ Het gaat hier om toebehoren van de fiets, niet om toebehoren van de fietser.

⁵ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 0,145€/km)

⁶ Een voordeel van alle aard is een raming door de wetgever van de waarde van een voordeel dat de werkgever toekent aan een werknemer (bv. een bedrijfsfiets, een bedrijfswagen). De fiscus beschouwt een voordeel van alle aard als een beroepsinkomen. De werknemer moet dus belastingen betalen op het bedrag dat overeenstemt met de waarde van het voordeel van alle aard.

Een deelfiets

Indien het deelfietsabonnement op naam van de werkgever staat, dan gaat het volgens de fiscus over de terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets. Het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van die fiets is volledig vrijgesteld van belasting, op voorwaarde dat de werknemer die fiets daadwerkelijk gebruikt voor zijn woon-werkverkeer.

Indien het deelfietsabonnement op naam van de werknemer staat en de werkgever betaalt de aan het abonnement verbonden kosten terug aan de werknemer, dan vormen de terugbetaalde kosten een belastbaar voordeel van alle aard voor de gebruiker van de deelfiets (d.i. de werknemer). Dat voordeel kan recht geven op een fiscale vrijstelling van maximum 410 euro per jaar⁷ indien de deelfiets uitsluitend voor woon-werkverplaatsingen of gemengd (d.w.z. voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen) wordt gebruikt. Indien de deelfiets uitsluitend voor strikte privéverplaatsingen wordt gebruikt, dan is de fiscale vrijstelling van maximum 410 euro per jaar niet van toepassing.

Op fiscaal vlak is het gebruik van een deelfiets interessanter voor een werknemer met een mobiliteitsbudget dan voor een andere werknemer.

- Voor de werknemer met een mobiliteitsbudget geldt dat de mobiliteitskeuzes die hij maakt in pijler 2 (waaronder bv. de keuze voor een deelfiets) volledig vrijgesteld zijn van belastingen.
- Voor de werknemer zonder mobiliteitsbudget die een deelfietsabonnement op zijn naam heeft, geldt dat de door de werkgever terugbetaalde kosten van dat abonnement een belastbaar voordeel van alle aard vormen. Zoals hierboven reeds gemeld werd, kan dat voordeel recht geven op een fiscale vrijstelling van maximum 410 euro per jaar⁸ indien de deelfiets uitsluitend voor woon-werkverplaatsingen of gemengd (d.w.z. voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen) wordt gebruikt. Indien de deelfiets uitsluitend voor strikte privéverplaatsingen wordt gebruikt, dan is de fiscale vrijstelling van maximum 410 euro per jaar niet van toepassing.

Bromfiets

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met een bromfiets is vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 410 euro per jaar⁹. Het deel van de werkgeverstegemoetkoming dat de drempel van 410 euro per jaar overschrijdt, vormt een belastbaar inkomen voor de werknemer.

Motorfiets

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met een motorfiets is vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 410 euro per jaar¹⁰. Het deel van de werkgeverstegemoetkoming dat de drempel van 410 euro per jaar overschrijdt, vormt een belastbaar inkomen voor de werknemer.

Het openbaar vervoer [trein, tram, (water)bus, metro]

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met het openbaar vervoer [d.i. de trein, de tram, de (water) bus en/of de metro] is volledig vrijgesteld van belasting.

⁷ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar).

⁸ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar).

⁹ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar).

¹⁰ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar).

Georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV)

Het collectief vervoer dat wordt georganiseerd door de werkgever (bv. een (mini)bus) maakt een vrijgesteld sociaal voordeel uit voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de afstand die met het collectief vervoer wordt afgelegd.

Bij **door de werkgever georganiseerde carpooling met een bedrijfswagen die kadert in het GGV**, gelden de volgende regels.

Voor de werknemer-bestuurder vormt de door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen een vrijgesteld sociaal voordeel indien drie voorwaarden tegelijk vervuld zijn, nl.:

- de werkgever moet de regels en de modaliteiten voor het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer vastleggen en toezien op het gebruik ervan door de werknemers. Bovendien moeten de regels voor het gebruik van het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer zijn opgenomen in een collectieve overeenkomst of in individuele schriftelijke overeenkomsten die zijn gesloten tussen de werkgever of een groep van werkgevers en elke werknemer.
- voor de werknemer-bestuurder moet het aandeel carpooling¹¹ in het normale¹² traject tussen de woonplaats en de vaste plaats van tewerkstelling minstens 80% bedragen.
- het betreffende voertuig (d.i. de door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen) mag niet voor strikte privéverplaatsingen worden gebruikt.

Voor de werknemer-passagier vormt het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer voor de woon-werkverplaatsingen een vrijgesteld sociaal voordeel indien de eerste van de drie bovenvermelde voorwaarden vervuld is.

Bij **niet door de werkgever georganiseerde carpooling met een bedrijfswagen** gelden de volgende regels.

Voor de werknemer-bestuurder vormt de door de werkgever ter beschikking gestelde bedrijfswagen een belastbaar voordeel van alle aard.

Voor de werknemer-passagier valt het voordeel dat voortvloeit uit de niet door de werkgever georganiseerde carpooling met een werknemer-bestuurder die over een bedrijfswagen beschikt, buiten het toepassingsgebied van de inkomstenbelastingen en geeft het derhalve geen aanleiding tot een belastbaar feit.

Bij **door de werkgever georganiseerde carpooling met de eigen wagen van de werknemer-bestuurder die kadert in het GGV**, zijn de volgende regels van toepassing.

Zowel voor de werknemer-bestuurder als voor de werknemer-passagier geldt dat de vergoeding die de werkgever toekent voor het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV) vrijgesteld is van belasting voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de afstand die met het GGV wordt afgelegd. Deze vrijstelling is enkel van toepassing indien de volgende voorwaarde vervuld is:

- de werkgever moet de regels en de modaliteiten voor het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer vastleggen en toezien op het gebruik ervan door de werknemers. Bovendien moeten de regels voor het gebruik van het georganiseerd gemeenschappelijk vervoer zijn opgenomen in een collectieve overeenkomst of in individuele schriftelijke overeenkomsten die zijn gesloten tussen de werkgever of een groep van werkgevers en elke werknemer.

¹¹ Bij carpooling leggen enkele personen samen in een en dezelfde personenauto het traject tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling af.

¹² Bedoeld wordt het traject dat de werknemer-bestuurder normaal zou afleggen indien hij geen collega's zou oppikken.

De vergoeding die de werknemer-bestuurder van zijn werkgever ontvangt voor het deel van het woon-werktraject dat hij alleen met zijn wagen aflegt, is vrijgesteld van belasting voor een bedrag dat maximaal 410 euro per jaar¹³ bedraagt.

De omweg die de werknemer-bestuurder maakt om zijn passagier(s) op te pikken, beschouwt de fiscus als een dienstverplaatsing (en niet als een woon-werkverplaatsing). De vergoeding die de werkgever de werknemer-bestuurder toekent voor de omweg, is een niet-belastbare terugbetaling van eigen kosten van de werkgever.

Bij **niet door de werkgever georganiseerde carpooling met de eigen wagen van de werknemer**, geldt zowel voor de werknemer-bestuurder als voor de werknemer-passagier dat de vergoeding die wordt toegekend door de werkgever vrijgesteld is van belasting voor een bedrag dat maximaal 410 euro per jaar¹⁴ bedraagt.

Een deelauto

Indien het deelautoabonnement op naam van de werkgever staat en de werknemer de deelauto uitsluitend voor dienstverplaatsingen gebruikt, dan moet er bij hem geen voordeel van alle aard worden belast. In dit geval gaat het om kosten die eigen zijn aan de werkgever. Indien de werknemer de deelauto niet alleen voor dienstverplaatsingen, maar ook voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen gebruikt, dan moet er bij hem wel een voordeel van alle aard worden belast, dat forfaitair¹⁵ geraamd wordt. De forfaitaire raming van dat voordeel is verre van evident, want daarvoor moet de werkgever een aantal parameters kennen waarover hij mogelijk niet beschikt (bv. de catalogusprijs en de ouderdom van de deelauto).

Indien het deelautoabonnement op naam van de werknemer staat, dan vormen de door de werkgever terugbetaalde kosten een belastbaar voordeel van alle aard voor de werknemer, voor zover die terugbetaling betrekking heeft op woon-werkverplaatsingen en/of strikte privéverplaatsingen. Wanneer die terugbetaling betrekking heeft op dienstverplaatsingen, dan maakt ze geen belastbaar voordeel van alle aard uit.

Anders geformuleerd: indien de werknemer de deelauto uitsluitend voor dienstverplaatsingen gebruikt, dan moet er bij hem geen voordeel van alle aard worden belast. Indien de werknemer de deelauto niet alleen voor dienstverplaatsingen, maar ook voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen gebruikt, dan moet de terugbetaling door de werkgever worden opgesplitst in:

- het deel dat betrekking heeft op de woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen. Dit deel maakt een belastbaar voordeel van alle aard uit;
- Het deel dat betrekking heeft op de dienstverplaatsingen. Dit deel is niet belastbaar. Het maakt een niet-belastbare terugbetaling uit van kosten die eigen zijn aan de werkgever.

Indien de werknemer de deelauto - waarvoor hij een abonnement op naam heeft - gebruikt voor het woon-werkverkeer, dan kan hij een fiscale vrijstelling van maximaal 410 euro per jaar genieten op voorwaarde dat hij in zijn belastingaangifte kiest voor het wettelijke kostenforfait (en dus niet voor het bewijzen van zijn werkelijke beroepskosten).

Op fiscaal vlak is het gebruik van een deelauto interessanter voor een werknemer met een mobiliteitsbudget dan voor een andere werknemer.

- Voor de werknemer met een mobiliteitsbudget geldt dat de mobiliteitskeuzes die hij maakt in pijler 2 (waaronder bv. de keuze voor een deelauto) volledig vrijgesteld zijn van belastingen.

¹³ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar)

¹⁴ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar)

¹⁵ Het voordeel van alle aard wordt forfaitair geraamd wanneer het gaat om een personenauto, een auto voor dubbel gebruik of een minibus.

- Voor de werknemer zonder mobiliteitsbudget die een deelautoabonnement op zijn naam heeft, geldt dat de door de werkgever terugbetaalde kosten een belastbaar voordeel van alle aard vormen, voor zover de terugbetaling betrekking heeft op woon-werkverplaatsingen en/of strikte privéverplaatsingen. Wel is het zo dat de werknemer die de deelauto (waarvoor hij een abonnement op naam heeft) gebruikt voor het woon-werkverkeer, een fiscale vrijstelling van maximaal 410 euro per jaar kan genieten op voorwaarde dat hij in zijn belastingaangifte kiest voor het wettelijke kostenforfait.

Een bedrijfswagen

De bedrijfswagen geniet een specifieke fiscale behandeling. Op het voordeel van alle aard (VAA) dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een bedrijfswagen, moet personenbelasting worden betaald. Het VAA wordt berekend op basis van de cataloguswaarde, het bouwjaar en de CO₂-uitstoot van de wagen. Het VAA kan nooit lager zijn dan 1340 euro per jaar¹⁶. Indien de werknemer een eigen bijdrage moet betalen voor het privégebruik¹⁷ van de bedrijfswagen of zelf bepaalde kosten (bv. brandstof, onderhoud, herstelling) moet betalen, dan moet het VAA verminderd worden met deze bijdrage. Indien de werknemer zijn bedrijfswagen gebruikt voor het woon-werkverkeer, dan geniet hij een fiscale vrijstelling van maximum 410 euro per jaar¹⁸.

Tot en met 31 december 2019 moest de werkgever een onderscheid maken tussen de brandstofkosten¹⁹, die voor 75% aftrekbaar waren, en de andere autokosten, waarvoor het aftrekpercentage afhankelijk was van de CO₂-uitstootklasse en het brandstoftype van de bedrijfswagen: hoe vervuilerder de bedrijfswagen, hoe lager de aftrek. Het maximale aftrekpercentage bedroeg 120%, het minimale 50%. Interesten en andere financieringskosten waren tot en met 31 december 2019 voor 100% aftrekbaar, dat blijft ook in 2020 zo.

Voor de aftrekbaarheid van brandstofkosten en andere autokosten gelden sinds 1 januari 2020 andere regels in het kader van de hervorming van de vennootschapsbelasting. Het aftrekbare percentage, dat voor zowel brandstofkosten als andere autokosten geldt, is gelijk aan 120% - (0,5% x coëfficiënt type brandstof x aantal gram CO₂). De coëfficiënt bedraagt 1 voor diesel, 0,95 voor benzine en 0,90 voor aardgas. Het maximale aftrekpercentage bedraagt 100% (i.p.v. 120% voorheen), het minimale 50%, behalve voor auto's met een CO₂-uitstoot van 200 gram per km of meer. Voor de laatstgenoemde auto's kan de aftrek nooit hoger zijn dan 40%.

Sinds 1 januari 2020 is de aftrekbaarheid van elektrische bedrijfswagens teruggebracht van 120% tot 100%.

Sinds 1 januari 2020 wil de wetgever de zgn. fake plug-in hybride wagens²⁰ fiscaal ontmoedigen door bij de bepaling van het aftrekpercentage van de kosten van die auto's geen rekening meer te houden met de CO₂ die ze zelf uitstoten, maar met de CO₂-uitstoot van het overeenstemmende voertuig op fossiele brandstof.

Voor de bepaling van het aftrekpercentage van de kosten van plug-in hybride wagens²¹ in de vennootschapsbelasting gelden de volgende regels.

- Indien de batterij een energiecapaciteit heeft van $\geq 0,5$ kWh per 100 kg autogewicht en de CO₂-uitstoot van de auto ≤ 50 gr/km bedraagt, dan wordt de CO₂-uitstootwaarde van de hybride versie gehanteerd.

¹⁶ Bedrag voor het aanslagjaar 2020 en het inkomstenjaar 2019.

¹⁷ Onder privégebruik verstaan we zowel woon-werkverplaatsingen als strikte privéverplaatsingen.

¹⁸ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar)

¹⁹ Nota bene: voor elektrische bedrijfswagens zijn de brandstofkosten gelijk aan de elektriciteitskosten.

²⁰ Fake plug-in hybride wagens zijn wagens waarvan de elektrische batterij een energiecapaciteit van minder dan 0,5 kWh per 100 kg waggewicht heeft of die een CO₂-uitstoot hebben van meer dan 50 gram per km. Deze wagens hebben een te kleine elektrische batterij, waardoor ze bijna uitsluitend op fossiele brandstoffen rijden. Hierdoor stoten ze in werkelijkheid meer CO₂ uit dan de officiële CO₂-uitstoot die vermeld staat op het gelijkvormigheidsattest.

²¹ Plug-in hybride wagens zijn wagens die deels rijden op fossiele brandstof en deels op een oplaadbare elektrische batterij.

- Indien de batterij een energiecapaciteit heeft van <0,5 kWh per 100 kg autogewicht of de CO₂-uitstoot van de auto > 50 gr/km bedraagt, dan wordt de CO₂-uitstootwaarde van de overeenstemmende niet-hybride versie gehanteerd. Indien geen overeenstemmend voertuig beschikbaar is, dan wordt de CO₂-uitstootwaarde van de hybride versie vermenigvuldigd met 2,5.

Ook voor de bepaling van de CO₂-uitstoot die in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van het belastbaar voordeel van alle aard voor de werknemer, moeten de hierboven vermelde regels worden toegepast.

Bovendien moet de werkgever op het vlak van de vennootschapsbelasting een deel van het voordeel van alle aard (VAA) aangeven als verworpen (lees: niet aftrekbare) uitgave. De verworpen uitgave is gelijk aan 40% van het VAA (vóór aftrek van de eigen bijdrage van de werknemer) als de werkgever een bedrijfswagen met tankkaart ter beschikking stelt van zijn werknemer, en 17% van het VAA (vóór aftrek van de eigen bijdrage van de werknemer) indien hij de tankkaart niet ten laste neemt.

Voorts is de btw (21%) op de bedrijfswagen voor de werkgever voor maximum 50% aftrekbaar en beperkt tot het deel beroepsmatig gebruik²² van de bedrijfswagen.

Daarenboven aanvaardt de fiscus dat de werkgever 30% van het VAA in mindering brengt op de brandstofkosten en dat hij 70% van het VAA in mindering brengt op de andere autokosten. De fiscus aanvaardt dus dat de werkgever de autokosten beperkt door ze te verminderen met een deel van het VAA en dat hij vervolgens op het resultaat van de berekening de respectievelijke aftrekpercentages voor brandstofkosten en andere autokosten toepast. Hieronder volgt een voorbeeld ter illustratie.

Veronderstel een bedrijfswagen die de bestuurder voor 60% privé gebruikt; het VAA bedraagt 2178 €, brandstofkosten zijn gelijk aan 2500 € en de andere autokosten bedragen 10.256 €; het aftrekpercentage van brandstofkosten is 75%; het aftrekpercentage van andere autokosten is 80%. Het niet-aftrekbare deel van de autokosten is gelijk aan $(2500 - 30\% \text{ van } 2178) \times 25\% + (10.256 - 70\% \text{ van } 2178) \times 20\% = 2207,93 \text{ €}$.

De werkgever moet op de bedrijfswagen een RSZ-solidariteitsbijdrage betalen, die afhangt van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype van de bedrijfswagen (zie hoofdstuk 2 over het parafiscale kader). Voor de werkgever is die solidariteitsbijdrage fiscaal volledig aftrekbaar. Ze is een van de beroepskosten die fiscaal volledig aftrekbaar zijn.

CO₂-waarde voor de berekening van het VAA en van de solidariteitsbijdrage

Sinds 1 september 2018 moeten alle nieuwe auto's die ingeschreven worden een strengere emissie-, verbruiks- en CO₂-test, de zogenaamde WLTP-test, ondergaan.

Voertuigen die gehomologeerd zijn volgens de oude (minder strenge) NEDC-test beschikken maar over één CO₂-waarde, de zogenaamde NEDC-waarde. Voertuigen die gehomologeerd zijn volgens de nieuwe WLTP-test, krijgen tot eind 2021 twee CO₂-waarden mee, de NEDC-waarde en de WLTP-waarde.

Tot en met eind 2020 (d.w.z. tijdens de overgangperiode) mag voor voertuigen met twee CO₂-waarden rekening worden gehouden met de NEDC-waarde voor de berekening van het belastbare voordeel van alle aard en van de solidariteitsbijdrage, dit om een gelijke fiscale behandeling van NEDC-wagens en WLTP-wagens mogelijk te maken.

Het komt de volgende regeringen toe te beslissen hoe ze de oudere NEDC-wagens en de recentere WLTP-wagens vanaf 2021 fiscaal zullen behandelen.

Nota bene: een berekening van het voordeel van alle aard en van de solidariteitsbijdrage op basis van de WLTP-waarde i.p.v. de NEDC-waarde zou financiële gevolgen hebben voor zowel werkgevers als

²² Met beroepsgebruik worden alleen de verplaatsingen om beroepsredenen bedoeld; woon-werkverkeer en strikte privéverplaatsingen zijn dus uitgesloten van het begrip "beroepsgebruik".

werknemers: een hoger belastbaar voordeel van alle aard voor de werknemer en een hogere solidariteitsbijdrage verschuldigd door de werkgever.

Een mobiliteitsbudget

Een mobiliteitsbudget, zoals het werd ingevoerd bij [de wet van 17 maart 2019](#), is een alternatief voor de bedrijfswagen waarmee duurzame mobiliteitskeuzes van werknemers kunnen worden aangemoedigd en multimodaliteit kan worden bevorderd. Werkgevers kunnen een mobiliteitsbudget toekennen aan werknemers met een bedrijfswagen en aan werknemers die er aanspraak kunnen op maken volgens het bedrijfswagenbeleid van de werkgever²³.

Het mobiliteitsbudget is gebaseerd op drie pijlers. De werknemer met een mobiliteitsbudget kan vrij kiezen welke (1 of meer) van deze drie pijlers hij wenst te gebruiken.

- De eerste pijler is alsnog een bedrijfswagen, zij het dan wel een milieuvriendelijke, d.w.z. een wagen die ofwel elektrisch is, ofwel een maximale CO₂-uitstoot heeft van 95 gram en beantwoordt aan ten minste de emissienorm van luchtverontreinigende stoffen die geldt voor nieuwe voertuigen of aan een latere norm.
- De tweede pijler is een verzamelnaam voor een heel aantal alternatieve en duurzame vervoersmodi, zoals zachte mobiliteit²⁴, openbaar vervoer, georganiseerd gemeenschappelijk vervoer en deeloplossingen (waaronder deelfietsen, deelscooters en deelauto's). De volgende zaken worden gelijkgesteld met duurzame vervoersmodi: de interesten of huurgelden van een appartement dat of een woning die zich in vogelvlucht binnen een straal van 5 km van de normale plaats van tewerkstelling bevindt, de door de werkgever ter beschikking gestelde fiets en de fietsvergoeding.
- De derde pijler is het deel van het mobiliteitsbudget dat niet besteed werd aan de andere twee pijlers.

Wanneer een werknemer kiest voor een milieuvriendelijke bedrijfswagen (pijler 1), dan is die bedrijfswagen onderworpen aan dezelfde fiscale behandeling als een klassieke bedrijfswagen. Dat wil zeggen dat de werknemer belast wordt op een voordeel van alle aard dat vastgelegd wordt in functie van de cataloguswaarde, de leeftijd en de CO₂-uitstoot van de bedrijfswagen. Dat wil eveneens zeggen dat de werknemer recht heeft op een fiscale vrijstelling van maximum 410 euro per jaar²⁵ indien hij de milieuvriendelijke bedrijfswagen voor zijn woon-werkverkeer gebruikt.

Het deel van het mobiliteitsbudget dat in pijler 2 besteed wordt aan alternatieve en duurzame vervoermiddelen is voor de werknemer volledig vrijgesteld van belastingen.

Het bedrag dat overblijft (pijler 3) na de eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is vrijgesteld van belastingen. Het wordt aan de werknemer uitbetaald na aftrek van de bijzondere werknemersbijdrage van 38,07%, d.i. een bijdrage die verschuldigd is door de werknemer, maar die door de werkgever aan de RSZ wordt doorgestort.

Voor de werkgever zijn het bedrag dat de werknemer met een mobiliteitsbudget besteedt in pijler 2 en het bedrag (pijler 3) van het mobiliteitsbudget dat overblijft na de eventuele bestedingen van de werknemer in de pijlers 1 en 2 volledig aftrekbare beroepskosten. Indien de werknemer met een mobiliteitsbudget kiest voor een milieuvriendelijke bedrijfswagen, dan is de werkgever daar een CO₂-solidariteitsbijdrage op verschuldigd. Voor de werkgever is die solidariteitsbijdrage fiscaal volledig

²³ Werknemers kunnen enkel een mobiliteitsbudget aanvragen op voorwaarde dat ze: 1) op het moment van de aanvraag minstens 3 maanden ononderbroken over een bedrijfswagen beschikken of ervoor in aanmerking komen bij de huidige werkgever; 2) in de 36 maanden voorafgaand aan de aanvraag minstens 12 maanden over een bedrijfswagen hebben beschikt of ervoor in aanmerking kwamen bij de huidige werkgever. Deze twee voorwaarden gelden niet voor werknemers die nieuw in dienst komen en ook niet in geval van een bevordering of functiewijziging die zich heeft voorgedaan vóór 1 maart 2019.

²⁴ In de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget wordt zachte mobiliteit gedefinieerd als rijwielen, bromfietsen (zoals die zijn gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer) en motorfietsen (zoals die zijn gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, met dien verstande dat deze enkel in aanmerking komen wanneer ze elektrisch worden aangedreven).

²⁵ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar)

afrekbaar.

Een mobiliteitsvergoeding (Cash for Car)

Een mobiliteitsvergoeding (beter bekend onder de benaming “cash for car”²⁶, zoals die werd ingevoerd bij [de wet van 30 maart 2018](#), is een geldbedrag dat de werknemer kan ontvangen van zijn werkgever in ruil voor het inleveren van de bedrijfswagen waarover hij beschikt of waarop hij aanspraak kan maken volgens het bedrijfswagenbeleid van de werkgever²⁷.

Bij arrest nr. 11/2020 van 23 januari 2020 heeft het Grondwettelijk Hof de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding vernietigd. De gevolgen van de vernietigde wet blijven gehandhaafd (zie hieronder) totdat, in voorkomend geval, nieuwe wetsbepalingen in werking treden, en uiterlijk tot en met 31 december 2020.

Voor de werknemer is het jaarlijkse belastbare voordeel van de mobiliteitsvergoeding gelijk aan 4% van zes zevenden van de cataloguswaarde van de ingeruilde bedrijfswagen of van de bedrijfswagen waarop hij aanspraak kan maken.

De werkgever moet een solidariteitsbijdrage betalen die gelijk is aan het bedrag van de solidariteitsbijdrage dat verschuldigd was voor het voertuig dat de werknemer ter beschikking had of waarop hij volgens het bedrijfswagenbeleid van de werkgever aanspraak kon maken, voor de maand onmiddellijk voorafgaand aan de maand waarin de mobiliteitsvergoeding werd toegekend. De solidariteitsbijdrage is voor de werkgever fiscaal volledig aftrekbaar.

Een privéwagen

De werkgeverstegemoetkoming voor het woon-werkverkeer met een privéwagen is vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 410 euro per jaar²⁸. Het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming dat dit plafond (410 euro per jaar) overschrijdt, vormt een belastbaar inkomen voor de werknemer.

Indien een werknemer in het kader van zijn woon-werkverkeer zijn wagen parkeert aan het station om van daar zijn woon-werktraject voort te zetten met de trein, dan vormen de betaling of terugbetaling van de parkingkosten door de werkgever voor de werknemer een niet-belastbare (terugbetaling van) eigen kosten van de werkgever.

Nota bene: de fiscus aanvaardt dat voor de betaling of terugbetaling van de fietsparkingkosten door de werkgever in het kader van het woon-werkverkeer hetzelfde principe wordt toegepast.

Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways...)

Bij gebrek aan specifieke fiscale wetgeving voor micromobiliteit²⁹ wordt een werkgeverstegemoetkoming voor een micromobiliteitsoplossing door de fiscus als een werkgeverstegemoetkoming voor “andere vervoermiddelen” beschouwd en behandeld, wat wil zeggen

²⁶ De mobiliteitsvergoeding (cash for car-principe) mag niet worden verward met mobiliteitsvergoedingen die in bepaalde sectoren worden toegekend als forfaitaire terugbetaling van verplaatsingstijd van werknemers die geen vaste plaats van tewerkstelling hebben (bv. werknemers actief in de bouwsector). Deze mobiliteitsvergoedingen zijn vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen onder bepaalde voorwaarden: de regeling moet zijn opgenomen in een cao die binnen een paritair orgaan gesloten werd en bij kb algemeen verbindend verklaard werd; het bedrag van de mobiliteitsvergoeding mag een bepaald plafond niet overschrijden.

²⁷ Werknemers kunnen enkel een mobiliteitsvergoeding aanvragen op voorwaarde dat ze: 1) op het moment van de aanvraag minstens 3 maanden ononderbroken over een bedrijfswagen beschikken of ervoor in aanmerking komen bij de huidige werkgever; 2) in de 36 maanden voorafgaand aan de aanvraag minstens 12 maanden over een bedrijfswagen hebben beschikt of ervoor in aanmerking kwamen bij de huidige werkgever. Deze twee voorwaarden gelden niet voor werknemers die nieuw in dienst komen en ook niet in geval van een bevordering of functiewijziging die zich heeft voorgedaan vóór 1 maart 2019.

²⁸ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 euro/jaar)

²⁹ Micromobiliteit is een verzamelnaam voor micromobiliteitsoplossingen zoals hoverboards, steps, monowheels en segways.

dat ze vrijgesteld is van belasting voor een maximumbedrag van 410 euro per jaar³⁰.

Micromobiliteitsoplossingen worden niet beschouwd als "rijwielen"³¹ zoals die zijn gedefinieerd in de Wegcode, want daarvoor is onder meer vereist dat ze via pedalen of handgrepen met spierkracht worden aangedreven, wat niet het geval is. Bijgevolg mag de werkgever voor het gebruik van een micromobiliteitsoplossing in het kader van het woon-werkverkeer geen fietsvergoeding toekennen aan zijn werknemer(s).

Indien een micromobiliteitsoplossing door de werkgever ter beschikking wordt gesteld van een werknemer, dan vormt dit voor de werknemer geen fiscaal vrijgesteld sociaal voordeel.

Combinatie van verschillende vervoermiddelen

Indien een werknemer voor zijn woon-werkverkeer verschillende vervoermiddelen gebruikt en voor elk van die vervoermiddelen een tegemoetkoming krijgt van zijn werkgever, dan moet worden nagegaan of de (volledige of gedeeltelijke) fiscale vrijstellingen van de tegemoetkomingen voor die vervoermiddelen mogen worden samengevoegd. Het vrijgestelde deel van de werkgeverstegemoetkomingen moet worden vastgesteld per vervoermiddel dat tijdens het woon-werktraject wordt gebruikt. De verschillende vrijstellingen mogen worden samengevoegd voor zover elke werkgeverstegemoetkoming duidelijk verwijst naar een verschillend deel van het woon-werktraject of naar hetzelfde (deel)traject, maar tijdens verschillende periodes van het jaar.

Parafiscaal kader betreffende het woon-werkverkeer

De vergoeding die werknemers van hun werkgever ontvangen voor de kosten die ze maken voor hun woon-werkverplaatsingen beschouwt de RSZ niet als loon, waardoor er geen socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn.

Een werkgever kan zijn werknemers op twee manieren vergoeden voor de kosten van hun woon-werkverplaatsingen:

- ofwel betaalt de werkgever de werknemer de werkelijke kosten van zijn woon-werkverkeer terug op basis van bewijsstukken (bv. tickets, facturen);
- ofwel kent de werkgever zijn werknemer een vergoeding toe op basis van een forfait dat geacht wordt de werkelijke kosten te dekken. Bij de toekenning van een forfaitaire vergoeding moet de werkgever (anders dan bij de terugbetaling van de werkelijk gemaakte kosten) niet voor elke individuele werknemer afzonderlijk de gemaakte kosten aantonen, wat hem heel wat administratieve rompslomp bespaart.

Op zijn website (in [de rubriek "administratieve instructies"](#)) heeft de RSZ een tabel gepubliceerd met forfaits die op sociaal gebied als "vrijgestelde terugbetalingen van kosten" kunnen worden beschouwd. De forfaits in deze tabel zijn maximumbedragen. Indien het forfait de door de werknemer gemaakte kosten niet dekt, dan staat het de werkgever vrij om de werkelijk gemaakte kosten te bewijzen en terug te betalen aan de werknemer. Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan beschouwt de RSZ het deel van de vergoeding dat de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt als loon, waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

Hieronder volgt voor de verschillende pendelvervoermiddelen een gedetailleerd overzicht van de parafiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers. De hieronder beschreven parafiscale behandeling is – tenzij dit anders wordt

³⁰ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 euro/jaar)

³¹ Een rijwiel is "elk voertuig met twee of meer wielen dat via pedalen of handgrepen met spierkracht wordt aangedreven of uitgerust is met een elektrische hulpmotor tot 250 W die geen ondersteuning meer biedt vanaf 25 km/u, of eerder, indien de bestuurder ophoudt met trappen. Vallen onder de definitie van "rijwiel": al dan niet elektrisch aangedreven klassieke fietsen, hybride fietsen, koersfietsen, mountainbikes, city bikes, bakfietsen, aangepaste fietsen voor mindervaliden en plooibare fietsen. Zijn daarentegen uitgesloten van de definitie van "rijwiel": hoverboards, rolschaatsen, skateboards, monowheels en segways, m.a.w. gemotoriseerde of niet-gemotoriseerde voortbewegingstoestellen.

vermeld - enkel van toepassing indien de werkgever zijn werknemer een forfaitaire vergoeding voor de kosten van zijn woon-werkverkeer toekent. De genoemde bedragen zijn bedragen die regelmatig geïndexeerd worden³².

Een samenvatting van dit gedetailleerde overzicht vindt u in Tabel 2.

Te voet

Een stapvergoeding is niet opgenomen in de sociale wetgeving. Aangezien de kosten voor woon-werkverplaatsingen te voet vrijwel onbestaande zijn en er dan ook nog eens strikt privégebruik kan zijn, wordt een stapvergoeding in principe niet aanvaard door de RSZ. Bijgevolg beschouwt de RSZ deze vergoeding als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn.

Een privéfiets

Een fietsvergoeding beschouwt de RSZ niet als loon. Er moeten geen socialezekerheidsbijdragen op worden betaald voor zover de fietsvergoeding maximaal 0,24 euro per effectief gefietste woon-werkkilometer bedraagt. Indien de werkgever een hogere fietsvergoeding toekent aan zijn werknemer, dan zijn er op het deel van de fietsvergoeding dat de 0,24 euro per effectief gefietste woon-werkkilometer overschrijdt socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

Een bedrijfsfiets

Het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een bedrijfsfiets is volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen op voorwaarde dat deze fiets daadwerkelijk gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.

Een deelfiets

De kosten die een werknemer maakt voor dienstverplaatsingen met een deelfiets zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een deelfiets zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd, op voorwaarde dat de deelfiets beantwoordt aan de definitie van bedrijfsfiets, nl. een fiets die ter beschikking wordt gesteld van een werknemer. Dat kan via een deelfietsabonnement op naam van de werkgever, maar de werkgever kan ook zelf fietsen aankopen die hij als deelfietsen laat gebruiken door zijn personeelsleden.

Indien de werknemer op eigen initiatief gebruik maakt van een deelfiets (bv. via een deelfietsabonnement op zijn naam), ook voor woon-werkverkeer, dan kan de werkgever hem een fietsvergoeding toekennen of het deel van de deelfietskosten dat betrekking heeft op het woon-werkverkeer terugbetalen. Op deze werkgeverstegemoetkoming zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

De kosten die een werknemer maakt voor het strikte privégebruik van een deelfiets die hij op eigen initiatief inhuurt, kunnen daarentegen niet vrij van socialezekerheidsbijdragen worden terugbetaald door de werkgever. De RSZ beschouwt deze terugbetaling immers als loon, waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

³² Het maximaal vrijgestelde bedrag van de kilometervergoeding voor het gebruik van een eigen voertuig (wagen) wordt bepaald in een omzendbrief die ingaat op 1 juli van het jaar (bv. 24 JUNI 2019 - Omzendbrief nr. 673 - Aanpassing van het bedrag van de kilometervergoeding 2019 - BS van 27/06/2020). Het maximaal vrijgestelde bedrag van de fietsvergoeding is opgenomen in de jaarlijkse indexatietabel van de fiscus (dus vanaf januari) (bv. Bericht in verband met de automatische indexering inzake inkomstenbelastingen - Aanslagjaar 2021, blz. 7891. - BS van 13/02/2020). Het gaat hier om een fiscaal maximum. Het staat de verschillende sectoren en openbare instanties vrij om zelf een lager maximum in te stellen. Sinds 1 januari 2019 bedraagt het maximum 0,24 euro/km.

Het gebruik van een deelfiets is op parafiscaal vlak interessanter voor een werknemer met een mobiliteitsbudget dan voor een werknemer zonder mobiliteitsbudget.

- Voor de werknemer met een mobiliteitsbudget geldt dat de mobiliteitskeuzes die hij maakt in pijler 2 (waaronder bv. de keuze voor een deelfiets) volledig vrijgesteld zijn van socialezekerheidsbijdragen, ook al gebruikt hij de gekozen vervoerswijzen eveneens voor strikte privéverplaatsingen.
- Voor de werknemer zonder mobiliteitsbudget geldt dat de kosten die hij maakt voor het strikte privégebruik van een deelfiets die hij op eigen initiatief inhuurt, niet vrij van socialezekerheidsbijdragen kunnen worden terugbetaald door de werkgever.

Bromfiets

Een forfaitaire werkgeversvergoeding (maximumbedrag van 0,3653 €/km³³) voor het woon-werkverkeer met een bromfiets wordt door de RSZ als een "vrijgestelde terugbetaling van kosten" beschouwd en aanvaard.

Indien een werknemer van zijn werkgever een hogere vergoeding ontvangt voor de kosten van zijn woon-werkverkeer met een bromfiets en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan zijn er op het deel boven de werkelijk gemaakte kosten socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

Motorfiets

Een forfaitaire werkgeversvergoeding (maximumbedrag van 0,3653 €/km³⁴) voor het woon-werkverkeer met een motorfiets wordt door de RSZ als een "vrijgestelde terugbetaling van kosten" beschouwd en aanvaard.

Indien een werknemer van zijn werkgever een hogere vergoeding ontvangt voor de kosten van zijn woon-werkverkeer met een motorfiets en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan zijn er op het deel boven de werkelijk gemaakte kosten socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

Het openbaar vervoer [trein, tram, (water)bus, metro]

Een werkgeversvergoeding voor het woon-werkverkeer met het openbaar vervoer [d.i. trein, metro, tram en (water)bus] beschouwt de RSZ niet als loon. Er moeten geen socialezekerheidsbijdragen op worden betaald op voorwaarde dat de werkgeversvergoeding de prijs van het openbaarvervoerabonnement niet overschrijdt.

Georganiseerd gemeenschappelijk vervoer (GGV)

Indien de werkgever collectief vervoer organiseert voor zijn werknemers (bv. met een minibus) en hun hiervoor een vergoeding toekent, dan beschouwt de RSZ deze vergoeding als loon (aangezien de werknemer zelf geen kosten draagt) en moeten er socialezekerheidsbijdragen op worden betaald.

³³ Bedrag geldig van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020.

³⁴ Bedrag geldig van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020.

Indien de werkgever carpooling met een bedrijfswagen organiseert, dan moet hij voor die bedrijfswagen geen solidariteitsbijdrage betalen indien de onderstaande drie voorwaarden tegelijk worden nageleefd:

- De werkgever legt de regels vast, controleert het gebruik en stelt een collectieve overeenkomst of individuele overeenkomsten tussen zichzelf en elke werknemer op waarin de regels voor het gebruik van de carpooling en de voorwaarden van de vergoeding opgesomd zijn.
- Het aandeel van de carpooling in het totale woon-werktraject bedraagt voor de werknemer-bestuurder ten minste 80%.
- Het betrokken voertuig wordt niet gebruikt voor strikte privéverplaatsingen.

Indien de werkgever carpooling met een privéwagen organiseert, dan beschouwt de RSZ de werkgeversvergoeding voor de werknemer-bestuurder (maximumbedrag van 0,3653 € /km³⁵) niet als loon en moeten er geen socialezekerheidsbijdragen op worden betaald. Indien de werknemer-bestuurder van zijn werkgever een hogere vergoeding ontvangt en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Indien de werknemer-passagier een bijdrage betaalt aan de werknemer-bestuurder en de werkgever betaalt die bijdrage terug, dan wordt het door de werkgever terugbetaalde bedrag door de RSZ niet als loon beschouwd en zijn er geen socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd³⁶.

Indien de werknemer-passagier daarentegen zelf geen kosten draagt, en toch een vergoeding ontvangt van zijn werkgever, dan wordt deze door de RSZ beschouwd als loon en zijn er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd.

In geval van carpooling die niet door de werkgever wordt georganiseerd, gelden de regels voor carpooling met een privéwagen die door de werkgever wordt georganiseerd.

Een deelauto

De kosten die een werknemer maakt voor zijn dienstverplaatsingen met een deelauto zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

De werknemer moet geen socialezekerheidsbijdragen betalen op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van een deelauto, op voorwaarde dat de deelauto beantwoordt aan de definitie van bedrijfswagen, nl. een wagen die ter beschikking wordt gesteld van een werknemer. Dat kan via een deelautoabonnement op naam van de werkgever, maar de werkgever zou ook zelf auto's kunnen aankopen en die als deelauto's laten gebruiken door zijn personeelsleden. De werkgever moet voor de deelauto een CO₂-solidariteitsbijdrage betalen zodra de werknemer met deze auto woon-werkverplaatsingen en/of strikte privéverplaatsingen maakt.

Indien de werknemer op eigen initiatief gebruik maakt van een deelauto (bv. via een deelautoabonnement op zijn naam), ook voor woon-werkverkeer, dan kan de werkgever tegemoetkomen in de kosten van het woon-werkverkeer met de deelauto. De (gedeeltelijke) terugbetaling door de werkgever van de autodeelkosten die zijn verbonden aan woon-werkverplaatsingen en dienstverplaatsingen is vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. De terugbetaling door de werkgever van autodeelkosten die betrekking hebben op strikte

³⁵ Bedrag geldig van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020.

³⁶ Er moet worden opgemerkt dat dit bijna nooit gebeurt in de praktijk. Indien werknemers van dezelfde onderneming samen aan carpooling doen, dan is het bijna altijd zo dat de werkgever de bestuurder vergoedt en niet de passagiers.

privéverplaatsingen wordt daarentegen beschouwd als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op moeten worden betaald.

Het gebruik van een deelauto is op parafiscaal vlak interessanter voor een werknemer met een mobiliteitsbudget dan voor een werknemer zonder mobiliteitsbudget.

- Voor de werknemer met een mobiliteitsbudget geldt dat de mobiliteitskeuzes die hij maakt in pijler 2 (waaronder bv. de keuze voor een deelauto) volledig vrijgesteld zijn van socialezekerheidsbijdragen, ook al gebruikt hij de gekozen vervoerswijzen eveneens voor strikte privéverplaatsingen.
- Voor de werknemer zonder mobiliteitsbudget geldt dat de kosten die hij maakt voor het strikte privégebruik van een deelauto die hij op eigen initiatief inhuurt, niet vrij van socialezekerheidsbijdragen kunnen worden terugbetaald door de werkgever.

Een bedrijfswagen

De terbeschikkingstelling van een bedrijfswagen beschouwt de RSZ niet als loon, waardoor de werknemer er geen socialezekerheidsbijdragen op moet betalen.

De werkgever moet wel een solidariteitsbijdrage op de bedrijfswagen betalen, die afhangt van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype van de bedrijfswagen.

Het betreft een maandelijks bijdrage die niet minder mag bedragen dan 20,83 euro en die als volgt forfaitair wordt vastgesteld³⁷:

- voor benzinevoertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-uitstootgehalte in gram per kilometer} \times 9) - 768] : 12 = \text{bijdrage (in euro)}$
- voor dieselveertuigen: $[(\text{CO}_2\text{-uitstootgehalte in gram per kilometer} \times 9) - 600] : 12 = \text{bijdrage (in euro)}$
- voor voertuigen op LPG: $[(\text{CO}_2\text{-uitstootgehalte in gram per kilometer} \times 9) - 990] : 12 = \text{bijdrage (in euro)}$
- voor elektrisch aangedreven voertuigen: 20,83 euro

Voor 2020 moeten de bedragen vermenigvuldigd worden met 149,19 en vervolgens gedeeld door 114,08.

Een mobiliteitsbudget

Wanneer een werknemer in pijler 1 kiest voor een milieuvriendelijke bedrijfswagen, dan is deze uitgesloten uit het RSZ-loonbegrip en moet de werknemer er geen socialezekerheidsbijdragen op betalen. Op de milieuvriendelijke bedrijfswagen is de werkgever wel een solidariteitsbijdrage verschuldigd.

De keuzes die een werknemer maakt in pijler 2 zijn voor de werknemer volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Op het bedrag (pijler 3) dat overblijft na de eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is de werknemer een bijzondere werknemersbijdrage van 38,07% verschuldigd.

³⁷ Meer informatie dienaangaande vindt u op de website van de RSZ
https://www.socialsecurity.be/employer/instructions/dmfa/nl/latest/instructions/special_contributions/companycar.html

Een mobiliteitsvergoeding

Zoals hierboven reeds werd gemeld, heeft het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 11/2020 van 23 januari 2020 de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding vernietigd. De gevolgen van de vernietigde wet blijven gehandhaafd (zie hieronder) totdat, in voorkomend geval, nieuwe wetsbepalingen in werking treden, en uiterlijk tot en met 31 december 2020.

De mobiliteitsvergoeding is uitgesloten uit het RSZ-loonbegrip, waardoor de werknemer er geen socialezekerheidsbijdragen op moet betalen.

Op de mobiliteitsvergoeding is de werkgever wel een solidariteitsbijdrage verschuldigd. Deze bijdrage is gelijk aan het bedrag van de solidariteitsbijdrage die verschuldigd was voor het voertuig dat de werknemer ter beschikking had of waarop hij volgens het bedrijfswagenbeleid van de werkgever aanspraak kon maken voor de maand onmiddellijk voorafgaand aan de maand waarin de mobiliteitsvergoeding werd toegekend.

Een privéwagen

Een forfaitaire werkgeversvergoeding (maximumbedrag van 0,3653 €/km³⁸) voor het woon-werkverkeer met de privéwagen wordt door de RSZ als een "vrijgestelde terugbetaling van kosten" beschouwd en aanvaard.

Indien een werknemer van zijn werkgever een hogere vergoeding voor de kosten van zijn woon-werkverkeer met de privéwagen ontvangt en de werkgever kan aantonen dat die vergoeding overeenstemt met de werkelijk gemaakte kosten, dan is die vergoeding ook vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werkgeversvergoeding de werkelijk gemaakte kosten overschrijdt, dan zijn er op het deel boven de werkelijk gemaakte kosten socialezekerheidsbijdragen verschuldigd.

Indien een werknemer in het kader van zijn woon-werkverkeer zijn wagen parkeert aan het station om van daar zijn woon-werktraject voort te zetten met de trein en de werkgever de parkingkosten (terug)betaalt, dan aanvaardt de RSZ de parkingkosten als kosten eigen aan de werkgever en zijn er op de (terug)betaling van de parkingkosten door de werkgever geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd. De parkingkosten doen zich immers voor op het woon-werktraject en worden dus in functie van het woon-werkverkeer gemaakt.

Indien de werkgever een parkeerabonnement terugbetaalt dat de werknemer ook kan gebruiken voor strikte privédoeleinden, moet hij de kosten van het zuiver privégebruik wel aangeven als een voordeel in natura, waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn. Voor de berekening van de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen wordt het voordeel in natura beschouwd als loon.

Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways,...)

Er bestaat nog geen specifieke sociale wetgeving voor micromobiliteit, d.i. een verzamelnaam voor micromobiliteitsoplossingen zoals hoverboards, steps, monowheels en segways.

De RSZ aanvaardt niet dat de werkgever een fietsvergoeding toekent voor kosten die zijn verbonden aan woon-werkverkeer met micromobiliteitsoplossingen omdat ze geen "rijwielen" zijn zoals die zijn gedefinieerd in de wegcode: om als rijwielen te worden bestempeld, moeten ze met spierkracht worden aangedreven via pedalen of handgrepen, maar dat is niet het geval.

De werkgever die zijn werknemers wil vergoeden voor de kosten van hun woon-werkverplaatsingen met micromobiliteitsoplossingen, kan enkel terugvallen op de terugbetaling van de kosten van het woon-werkverkeer, waarvan hij zelf een realistische inschatting moet maken. Hij kan daarvoor bv. rekening

³⁸ Bedrag geldig van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020.

houden met de aankoopprijs van de micromobiliteitsoplossing, de kosten voor het onderhoud ervan enz.

Combinatie van verschillende vervoermiddelen

Indien een werknemer voor zijn woon-werkverkeer verschillende vervoermiddelen gebruikt, dan aanvaardt de RSZ dat de werknemer voor elk van die vervoermiddelen een tegemoetkoming krijgt van zijn werkgever. Om vrijgesteld te zijn van socialezekerheidsbijdragen, moeten de verschillende tegemoetkomingen wel betrekking hebben op ofwel een verschillend deel van het woon-werktraject, ofwel hetzelfde (deel)traject, maar tijdens verschillende periodes van het jaar. Hieronder volgen twee voorbeelden ter illustratie.

Voorbeeld 1. Een werknemer rijdt dagelijks met de fiets van zijn woonplaats naar het station en zet van daaruit de weg naar zijn werkplaats voort met het openbaar vervoer. In zo'n situatie kan zowel een parafiscaal vrijgestelde fietsvergoeding worden toegekend voor het deel van het woon-werktraject dat met de fiets wordt afgelegd als een parafiscaal vrijgestelde werkgeversvergoeding voor het deel van het woon-werktraject dat met het openbaar vervoer wordt afgelegd.

Voorbeeld 2. Een werknemer maakt in de zomermaanden alleen maar gebruik van de fiets voor zijn woon-werkverplaatsingen; buiten de zomermaanden maakt hij alleen maar gebruik van het openbaar vervoer. In de maanden dat de werknemer met de fiets pendelt, kan de werkgever hem een parafiscaal vrijgestelde fietsvergoeding toekennen. In de maanden dat hij met het openbaar vervoer pendelt, kan de werkgever hem een parafiscaal vrijgestelde vergoeding voor zijn woon-werkverkeer met het openbaar vervoer toekennen.

De faciliterende rol van de fiscaliteit en de parafiscaliteit versterken

Indien we de fiscaliteit en de parafiscaliteit meer dan vandaag willen inzetten om een gedragsverandering richting duurzamer en multimodaal woon-werkverkeer te faciliteren, dan moet rekening worden gehouden met elementen die hun faciliterende rol afremmen. Uit het hierboven beschreven overzicht van de fiscale en parafiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers, hebben we een aantal van die elementen gepuurd. We zetten ze hieronder op een rijtje.

Het (para)fiscale kader m.b.t. het woon-werkverkeer is (te) complex

De complexiteit van het (para)fiscale kader heeft grosso modo drie hoofdoorzaken: een gebrek aan harmonisatie tussen fiscaliteit en parafiscaliteit, het feit dat de (para)fiscale behandelingen uiteenlopen afhankelijk van het gebruikte vervoermiddel en het type van verplaatsing, en het feit dat bepaalde (para)fiscale regels bijzonder complex zijn en dus praktisch moeilijk uitvoerbaar.

Er is een gebrek aan harmonisatie tussen het fiscale en parafiscale kader

Het gebrek aan harmonisatie tussen de twee kaders blijkt onder andere uit de vier voorbeelden hieronder.

De stapvergoeding wordt thans niet aanvaard door de RSZ omdat ze niet is opgenomen in de sociale wetgeving. De RSZ beschouwt een stapvergoeding als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn. De fiscus, daarentegen, stelt ze vrij van belasting voor een bedrag van maximum 410 euro per jaar³⁹.

Situaties waarbij een deelautoabonnement op naam van de werkgever gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer, zijn in de sociale wetgeving duidelijk geregeld. Op fiscaal vlak, daarentegen, is het zo dat bij de werknemer een voordeel van alle aard moet worden belast indien hij de deelauto niet alleen voor dienstverplaatsingen, maar ook voor woon-werkverplaatsingen en strikte privéverplaatsingen gebruikt.

³⁹ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar)

De forfaitaire raming van dat voordeel van alle aard is verre van evident, want daarvoor moet de werkgever een aantal parameters kennen waarover hij mogelijk niet beschikt, zoals de catalogusprijs en de ouderdom van de deelauto.

In geval van carpooling die de werkgever organiseert met de eigen wagen van de werknemer-bestuurder, is de werkgeverstegemoetkoming voor de werknemer-passagier, die zelf geen kosten draagt, vrijgesteld van belasting voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de afstand die met carpooling wordt afgelegd; er zijn wel socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd, want de RSZ beschouwt deze tegemoetkoming als loon.

De forfaitaire bedragen die op sociaal gebied als vrijgestelde terugbetalingen van kosten kunnen worden beschouwd, komen niet altijd overeen met de forfaits die op fiscaal vlak worden gehanteerd. Wat bv. de privéwagen betreft, is de werkgeverstegemoetkoming vrijgesteld van belasting voor een maximumbedrag van 410 euro per jaar⁴⁰, terwijl de RSZ een forfaitaire werkgeversvergoeding (maximumbedrag van 0,3653€/km⁴¹) beschouwt als een vrijgestelde terugbetaling van kosten.

De behandeling verschilt volgens vervoermiddel en type verplaatsing

De fiscale en parafiscale behandeling verschillen niet alleen volgens het gebruikte vervoermiddel (zie de samenvattende tabellen), maar ook volgens het type verplaatsing.

- Werkgeverstegemoetkomingen in de kosten van dienstverplaatsingen zijn volledig vrijgesteld van belastingen en socialezekerheidsbijdragen.
- Werkgeverstegemoetkomingen in de kosten van woon-werkverplaatsingen zijn geheel of gedeeltelijk fiscaal vrijgesteld, afhankelijk van het gebruikte vervoermiddel. Ze zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen op voorwaarde dat ze de werkelijk gemaakte kosten niet overschrijden, dat de werknemer effectief kosten draagt en dat de tegemoetkoming geen stapvergoeding⁴² is.
- Werkgeverstegemoetkomingen in de kosten van strikte privéverplaatsingen worden beschouwd als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen en belastingen op verschuldigd zijn. Op deze regel wordt een uitzondering gemaakt voor de terbeschikkingstelling van een bedrijfs- of deelfiets. Op het voordeel dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een bedrijfs- of deelfiets die daadwerkelijk voor het woon-werkverkeer wordt gebruikt, zijn geen belastingen of socialezekerheidsbijdragen verschuldigd, ook al worden met die fiets strikte privéverplaatsingen gemaakt.

De (para)fiscale regels zijn niet voor alle actieve vervoerswijzen dezelfde

Stappen, fietsen en gebruik maken van micromobiliteit zijn allemaal actieve vervoerswijzen die met elkaar gemeen hebben dat ze voor het woon-werkverkeer kunnen worden gebruikt en dat ze geen verkeerscongestie of luchtvervuiling veroorzaken. Toch lopen de fiscale en parafiscale regels die op deze actieve vervoerswijzen van toepassing zijn uiteen.

Voor micromobiliteitsoplossingen die voor het woon-werkverkeer worden gebruikt, mag geen fietsvergoeding worden toegekend omdat deze mobiliteitsoplossingen niet beantwoorden aan de definitie van "rijwiel" uit de wegcode. Daarvoor is immers vereist dat ze via pedalen of handgrepen met spierkracht worden aangedreven, wat niet het geval is.

De fiscale administratie behandelt de stapvergoeding niet zoals een fietsvergoeding, maar wel zoals een werkgeversvergoeding voor kosten van woon-werkverkeer met een "ander" vervoermiddel. De RSZ, daarentegen, aanvaardt in principe geen stapvergoeding omdat deze vergoeding niet is opgenomen in de sociale wetgeving.

⁴⁰ Geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag 250 €/jaar).

⁴¹ Bedrag geldig van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020.

⁴² De stapvergoeding vormt een uitzondering op deze regel. De RSZ beschouwt deze immers als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn.

Bepaalde regels zijn (te) complex en/of praktisch onuitvoerbaar

De (para)fiscale regels voor carpooling bv. verschillen afhankelijk van wie de carpooling organiseert (de werkgever of niet) en met welk voertuig (de eigen wagen of bedrijfswagen van de werknemer-bestuurder). Bovendien zijn ze voor de werknemer-bestuurder niet hetzelfde als voor de werknemer-passagier. Ook is het zo dat het in de praktijk heel moeilijk is om tegelijk de drie voorwaarden te vervullen opdat een ter beschikking gestelde bedrijfswagen (die gebruikt wordt voor carpooling die kadert in het GGV) een fiscaal vrijgesteld sociaal voordeel vormt voor de werknemer-bestuurder en vrijgesteld is van solidariteitsbijdrage voor de werkgever.

Het (para)fiscale kader remt de multimodaliteit in het woon-werkverkeer af

Indien een werknemer voor zijn woon-werkverkeer verschillende vervoermiddelen gebruikt en voor elk daarvan een tegemoetkoming krijgt van zijn werkgever, dan moet het fiscaal vrijgestelde deel van de werkgeverstegemoetkomingen worden vastgesteld per vervoermiddel dat voor het woon-werktraject wordt gebruikt. Ook moet worden nagegaan of de toepasselijke vrijstellingen mogen worden samengevoegd. Zowel de RSZ als de fiscus aanvaarden dat de toepasselijke vrijstellingen worden samengevoegd, op voorwaarde dat elke werkgeverstegemoetkoming duidelijk verwijst naar een verschillend deel van het woon-werktraject of naar hetzelfde (deel)traject, maar tijdens verschillende periodes van het jaar. Dit alles is complex en vormt een rem op de verdere ontwikkeling van de multimodaliteit in het woon-werkverkeer.

Deelmobiliteit is niet voor alle werknemers even aantrekkelijk

Op fiscaal en parafiscaal vlak is het gebruik van een deelfiets of deelauto thans bv. interessanter voor een werknemer met een mobiliteitsbudget dan voor een andere werknemer.

Er zijn nog geen specifieke (para)fiscale regels voor micromobiliteit

Voor de fiets werden wel al specifieke (para)fiscale regels uitgewerkt, voor micromobiliteit daarentegen nog niet.

Bij gebrek aan specifieke fiscale wetgeving worden micromobiliteitsoplossingen in de fiscale wetgeving behandeld als "andere vervoermiddelen" (bv. privéwagen, bromfiets, motorfiets). Bij gebrek aan specifieke sociale wetgeving kan de werkgever enkel terugvallen op de terugbetaling van de kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer met micromobiliteitsoplossingen, wat concreet betekent dat het aan hem is om een realistische inschatting van deze kosten te maken.

Samenvattende tabellen

Tabel 1 : Fiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers

Vervoermiddel	Voor de werknemer (personenbelasting, bij forfaitaire aftrek van de beroepskosten)	Voor de werkgever (vennootschapsbelasting)
Te voet	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 410 € / jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Privéfiets	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 0,24 euro/km	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming Investerings in een garage, kleedruimte en sanitair zijn volledig aftrekbaar.
Bedrijfsfiets	De terbeschikkingstelling van een bedrijfsfiets en toebehoren van die fiets is vrijgesteld van belasting indien de fiets daadwerkelijk gebruikt wordt voor woon-werkverkeer. De terbeschikkingstelling van een fluoehesje en/of fietshelm is vrijgesteld van belasting. De terbeschikkingstelling van fietskledij is een belastbaar voordeel van alle aard.	De kosten voor de aankoop van een bedrijfsfiets en toebehoren van die fiets, de kosten van investeringen in fietsinfrastructuur (garage, kleedruimte, sanitair), alsook de kosten van fietsonderhoud en -herstellingen zijn volledig aftrekbaar.
Deelfiets	<u>Abonnement op naam van de werkgever</u> : belastingvrijstelling van het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de fiets, op voorwaarde dat deze daadwerkelijk gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer. <u>Abonnement op naam van de werknemer</u> : de door de werkgever terugbetaalde kosten, vormen een belastbaar voordeel van alle aard. Belastingvrijstelling van max. 410 € / jaar indien de deelfiets uitsluitend voor woon-werkverplaatsingen of gemengd wordt gebruikt.	
Motorfiets	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 410 € / jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Trein	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Tram - (water)bus - metro	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Collectief vervoer georganiseerd door de werkgever, bv. met een (mini)bus	Dit collectief vervoer maakt een vrijgesteld sociaal voordeel uit voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in 1e klasse voor de met het collectief vervoer afgelegde afstand.	
Carpooling georganiseerd door de werkgever	<u>Met bedrijfswagen</u> : Voor de bestuurder is de ter beschikking gestelde bedrijfswagen een vrijgesteld sociaal voordeel onder 3 voorwaarden. Voor de passagier is het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van het GGV een vrijgesteld sociaal voordeel onder 1 voorwaarde. <u>Met eigen wagen</u> : belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming voor zowel de bestuurder als de passagier voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement in eerste klasse voor de met carpooling afgelegde afstand.	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Carpooling die niet door de werkgever wordt georganiseerd	<u>Met bedrijfswagen</u> : Voor de bestuurder vormt de ter beschikking gestelde bedrijfswagen een belastbaar voordeel van alle aard (VAA). Voor de passagier wordt het voordeel dat voortvloeit uit deze vorm van carpooling niet belast. <u>Met eigen wagen</u> : belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 410 €/jaar voor zowel de bestuurder als de passagier.	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Deelauto	<u>Abonnement op naam van de werkgever</u> : indien de deelauto uitsluitend voor dienstverplaatsingen wordt gebruikt, dan is er geen belastbaar VAA. Indien de deelauto ook voor andere (woon-werk- en/of strikte privé) verplaatsingen wordt gebruikt, dan is er wel een belastbaar VAA dat forfaitair geraamd wordt. <u>Abonnement op naam van de werknemer</u> : de door de werkgever terugbetaalde kosten, vormen een belastbaar VAA. Belastingvrijstelling van max. 410 € / jaar indien de deelauto gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer.	
Bedrijfswagen	Belasting op het VAA (min. 1340 €/j) verminderd met de eventuele eigen bijdrage van de werknemer Belastingvrijstelling van maximum 410 €/jaar indien de bedrijfswagen gebruikt wordt voor woon-werkverkeer	De verworpen (d.i. niet-aftrekbare) uitgave = 17% van het VAA indien de werkgever de tankkaart niet ten laste neemt, 40% van het VAA indien hij dat wel doet. De btw op de bedrijfswagen is voor max. 50% aftrekbaar en beperkt tot het deel beroepsmatig gebruik van de bedrijfswagen. De solidariteitsbijdrage verschuldigd op de bedrijfswagen is fiscaal volledig aftrekbaar als beroepskost.
Mobiliteitsbudget	Pijler 1: belasting op het VAA + fiscale vrijstelling van max. 410 €/j indien de milieuvriendelijke bedrijfswagen gebruikt wordt voor het woon-werkverkeer. Het deel van het mobiliteitsbudget dat in pijler 2 (alternatieve en duurzame vervoermiddelen) wordt besteed, is volledig vrijgesteld van belastingen. Het bedrag (pijler 3) dat overblijft na eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is volledig vrijgesteld van belastingen.	Er is op de milieuvriendelijke bedrijfswagen (pijler 1) een solidariteitsbijdrage verschuldigd. Het bedrag dat de werknemer besteedt in pijler 2, is voor de werkgever een volledig aftrekbare beroepskost. Het bedrag (pijler 3) van het mobiliteitsbudget dat overblijft na eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is voor de werkgever een volledig aftrekbare beroepskost.
Mobiliteitsvergoeding (cash for car)	Het jaarlijks belastbaar voordeel = 4% van 6/7 van de cataloguswaarde van de ingeleverde bedrijfswagen of van de bedrijfswagen waarop de werknemer aanspraak kan maken volgens het bedrijfswagenbeleid van de werkgever.	De solidariteitsbijdrage die de werkgever moet betalen, is fiscaal volledig aftrekbaar als beroepskost.
Privéwagen	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 410 € / jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming
Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways enz.)	Belastingvrijstelling van de werkgeverstegemoetkoming tot max. 410 €/jaar	Aftrek van het bedrag van de werkgeverstegemoetkoming

Noten : 410 €/jaar = geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag : 250 €/jaar) ; 0,24 €/km = geïndexeerd bedrag voor het aanslagjaar 2020 (basisbedrag:0,145€/km) ; 1340 €/jaar = bedrag voor het aanslagjaar 2020 en het inkomstenjaar 2019.

Tabel 2: Parafiscale behandeling van werkgeversvergoedingen voor kosten die zijn verbonden aan het woon-werkverkeer van werknemers

Vervoerswijze	Parafiscale behandeling (bij toekenning van een forfaitaire werkgeversvergoeding)
Te voet	Een stapvergoeding wordt beschouwd als loon, waardoor er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd zijn.
Privéfiets	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op een fietsvergoeding (indien max. 0,24 euro/km).
Bedrijfsfiets	Voor zover de bedrijfsfiets daadwerkelijk voor het woon-werkverkeer wordt gebruikt, zijn er geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de bedrijfsfiets.
Deelfiets	<u>Abonnement op naam van de werkgever</u> : er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de deelfiets, op voorwaarde dat de deelfiets beantwoordt aan de definitie van bedrijfsfiets. <u>Abonnement op naam van de werknemer</u> : op de werkgeverstegemoetkoming in de kosten van het woon-werkverkeer met de deelfiets zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd. De kosten gemaakt voor het strikte privégebruik van de deelfiets daarentegen kunnen niet vrij van socialezekerheidsbijdragen terugbetaald worden door de werkgever.
Bromfiets	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding (indien max. 0,3653 euro/km).
Motorfiets	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding (indien max. 0,3653 euro/km).
Openbaar vervoer [trein, tram, (water-)bus, metro]	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding op voorwaarde dat deze de prijs van het openbaarvervoerabonnement niet overschrijdt.
Collectief vervoer georganiseerd door de werkgever (bv. met minibus)	Als de werkgever een vergoeding toekent, wordt deze als loon beschouwd (omdat de werknemer geen kosten draagt) en zijn er socialezekerheidsbijdragen op verschuldigd.
Carpooling georganiseerd door de werkgever	<u>Met bedrijfswagen</u> : er is geen solidariteitsbijdrage verschuldigd indien 3 voorwaarden tegelijk worden nageleefd. <u>Met eigen wagen</u> : Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding voor de werknemer-bestuurder (indien max. 0,3653 euro/km). De terugbetaling door de werkgever van de bijdrage die de werknemer-passagier betaalde aan de werknemer-bestuurder is in hoofde van de werknemer-passagier vrij van socialezekerheidsbijdragen. Indien de werknemer-passagier zelf geen kosten draagt, dan wordt de werkgeversvergoeding die hij ontvangt, beschouwd als loon waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.
Carpooling niet georganiseerd door de werkgever	zie carpooling georganiseerd door de werkgever met eigen wagen
Deelauto	<u>Abonnement op naam van de werkgever</u> : er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het voordeel dat voortvloeit uit het gebruik van de deelauto, op voorwaarde dat die deelauto beantwoordt aan de definitie van bedrijfswagen. <u>Abonnement op naam van de werknemer</u> : de (gedeeltelijke) terugbetaling door de werkgever van autodeelkosten die betrekking hebben op de woon-werkverplaatsingen, is vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. De kosten van strikte privéverplaatsingen met de deelauto kunnen niet vrij van socialezekerheidsbijdragen door de werkgever worden terugbetaald.
Bedrijfswagen	Solidariteitsbijdrage te betalen door de werkgever
Mobiliteitsbudget	Op de milieuvriendelijke bedrijfswagen (pijler 1) moet de werknemer geen socialezekerheidsbijdragen betalen, maar is de werkgever wel een solidariteitsbijdrage verschuldigd. De mobiliteitskeuzes die de werknemer in pijler 2 maakt, zijn volledig vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen. Op het bedrag (pijler 3) dat overblijft na eventuele bestedingen in de pijlers 1 en 2 is de werknemer een bijzondere werknemersbijdrage van 38,07% verschuldigd.
Mobiliteitsvergoeding	Op de mobiliteitsvergoeding moet de werknemer geen socialezekerheidsbijdragen betalen. De werkgever moet wel een solidariteitsbijdrage betalen die gelijk is aan het bedrag van de solidariteitsbijdrage dat verschuldigd was voor het voertuig dat de werknemer ter beschikking had of waarop hij volgens het bedrijfswagenbeleid van de werkgever aanspraak kon maken, voor de maand onmiddellijk voorafgaand aan de maand waarin de mobiliteitsvergoeding werd toegekend
Privéwagen	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op het bedrag van de werkgeversvergoeding (indien max. 0,3653 euro/km).
Micromobiliteit (hoverboards, steps, monowheels, segways...)	Er zijn geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd op de werkgeversvergoeding. De werkgever kan bij gebrek aan specifieke sociale wetgeving voor micromobiliteit enkel terugvallen op de terugbetaling van de kosten verbonden aan woon-werkverplaatsingen die met micromobiliteitsoplossingen worden gemaakt. De werkgever moet zelf een realistische inschatting maken van deze kosten.

Noten : 0,3653 euro/km is een bedrag dat geldig is van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020. 0,24 euro/km is het maximaal vrijgestelde bedrag van de fietsvergoeding sinds 1 januari 2019.